

Sygn. akt V KZ 34/21

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

w sprawie **A. L.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 1 września 2021 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 30 czerwca 2021 r., sygn. akt V KO 38/21 o odmowie przyjęcia osobistego
wniosku wnioskodawcy o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 28 czerwca 2018 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G.
z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:
utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Najwyższy odmówił, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., przyjęcia osobistego wniosku A. L. o wznowienie postępowania, z uwagi na jego oczywistą bezzasadność. Z motywów zaskarżonego rozstrzygnięcia wynika, że wskazywane przez wnioskodawcę okoliczności, dotyczące przeprowadzenia badań wariograficznych, jak też przesłuchania w postępowaniu

przygotowawczym bez udziału obrońcy, nie wpisywały się w żadną z podstaw wznowieniowych. Nadto jedna z tych okoliczności była już przedmiotem oceny poprzednio złożonego wniosku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2020 r., sygn. V KO 24/20).

Na to postanowienie wnioskodawca złożył zażalenie, podnosząc między innymi, że „blokuje mu się prawo do obrony” poprzez odmowę przeprowadzenia badania wariograficznego, a nadto - przedstawiając własną wersję zdarzenia objętego prawomocnym skazaniem - kwestionuje zasadność przypisania mu zarzucanego czynu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się bezzasadne, stąd nie mogło podlegać uwzględnieniu. Wznowienie postępowania jest jednym z nadzwyczajnych środków zaskarżenia, a jako że przysługuje od prawomocnego już orzeczenia, jego podstawy nie są tożsame z podstawami apelacyjnymi. Jest to środek zaskarżenia wysoce sformalizowany, zaś jego procesowa inicjacja może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie (art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k.). Na tę kwestię zwracano skarżącemu już wcześniej uwagę, wzywając do uzupełnienia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania (zarządzenie z dnia 27 lutego 2020 r. – k. 14 akt SN V KO 24/20).

Badając kolejny wniosek A. L., Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu w pełni prawidłowo nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania wskazując, że wymienione w nim okoliczności nie stanowią żadnej z ustawowych przesłanek. Skarżący tego stanowiska nie podważył, w dalszym ciągu domagając się uzupełnienia postępowania dowodowego w postulowanym przez siebie kierunku oraz kontestując ustalenia w zakresie swojego sprawstwa. Nie są to jednak okoliczności relewantne z punktu widzenia podstaw wznowieniowych, mogące wskazywać na to, że zastosowanie trybu określonego w art. 545 § 3 k.p.k. i odmowa przyjęcia wniosku o wznowienie bez podejmowania dalszych kroków w celu usunięcia braków formalnych, była rozstrzygnięciem nieuprawnionym.

Mając zatem powyższe na uwadze utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie.

